

Sygn. akt III RC 89/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2019r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący : sędzia Rafał Agaciński

Protokolant : st. sekr. sąd. Anna Domagalska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2019r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich K. P. i N. P. (1) reprezentowanych przez matkę A. G.

przeciwko K. P.

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego K. P. na rzecz małoletniego powoda K. P. podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie po 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie oraz na rzecz małoletniej N. P. (1) podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, łącznie 1450 zł (tysiąc czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 1.10.2019r. płatne z góry do 10 - tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletnich powodów A. G., w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem z dnia 16.03.2018r. w sprawie III RC 236/16 tut. Sądu,

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

3. zasądza od pozwanego K. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wągrowcu kwotę 146,88 zł (sto czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu części kosztów sądowych,

4. odstępuje od obciążenia małoletnich powodów pozostałymi kosztami sądowymi,

5. pozasądowe koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

6. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Rafał Agaciński

Sygn. akt III RC 89/19

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 12.04.2019 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów A. G. wniosła o podwyższenie renty alimentacyjnej zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 16.03.2018 r. wydanym w sprawie sygn. III RC 236/16 od K. P. na rzecz małoletniej N. P. (1) w kwocie po 570 zł miesięcznie do kwoty

po 700 zł miesięcznie i na rzecz małoletniego K. P. w kwocie po 630 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania.

W uzasadnieniu matka małoletnich wskazała, że potrzeby małoletnich wzrosły i obecnie na ich rzecz ponosi ona wydatki tytułem: wyżywienie – 1000 zł (w tym obiady w szkole), zakupu leków i suplementów – 200 zł, opłacenia szkoły muzycznej Y. – 500 zł, zakupu materiałów szkolnych i biurowych – 200 zł, finansowania wyjść do kina i teatru, wyjazdów szkolnych i udziału w kulturze – 200 zł, finansowania dojazdów do szkoły – 200 zł, a dodatkowo ponosi koszty zakup roweru – 2500 zł, remontu mieszkania – 6000 zł oraz opłacania obozów sportowych – 3000 zł. A. G. podniosła, że nie jest ona w stanie zaspokoić potrzeb małoletnich z uwagi na jej sytuację ekonomiczną wynikającą ze zmniejszeniem się jej wynagrodzenia, wywołanego problemami związanymi z reformą oświaty i strajkami, koniecznością spłaty zobowiązań finansowych powstałych jeszcze w trakcie prowadzenia przez nią wspólnego gospodarstwa z pozwanym, braku wsparcia od ojca małoletnich w finansowaniu ich hobby i zainteresowań, odmowy pozwanego dostarczenia dokumentów niezbędnych do uzyskania zasiłku K., wstrzymania wypłaty świadczenia 500+ od września 2018 r., wynikającego ze złożenia wniosku o koordynację świadczeń społecznych oraz wynajęcia lokalu mieszkalnego, który wymagał przeprowadzenia remontu i wyposażenia. Jednocześnie A. G. wskazała, że ma powody by przypuszczać, że sytuacja ojca dzieci poprawiła się z uwagi na wydłużenie stażu pracy w niemieckiej firmie.

W odpowiedzi na pozew datowanej na dzień 05.07.2019 r. pozwany K. P. reprezentowany przez pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wskazując, że obowiązek alimentacyjny uregulowany został niedawno i w ocenie strony pozwanej nie nastąpił wzrost kosztów utrzymania małoletnich, zaś niektóre z podanych w pozwie wydatków zostały zawyżone i pozwany je kwestionuje, w szczególności wydatki na zakup leków i suplementów, gdyż małoletnie dzieci stron nie chorują, nie przyjmują na stałe leków, a podawanie dzieciom suplementów jest niewskazane. Za wygórowane pozwany uważa także wydatki na rozrywkę i kulturę, a co do kosztów zakupu rowerów, to ojcu małoletnich wiadomo jest, że ostatnio matka powodów zakupiła rower dla siebie, a nie dla dzieci. Pozwany zakwestionował także wydatek na remont, gdyż A. G. ograniczyła się jedynie do wskazania jego ogólnego kosztu, a nie przedstawiła na tą okoliczność żadnych dowodów. Ojciec małoletnich wskazał także, że z jego wiedzy wynika, że wraz z małoletnimi i ich matką zamieszkuje jej obecny partner, który winien uczestniczyć w kosztach utrzymania mieszkania i jego remontów. Tymczasem sytuacja finansowa pozwanego nie pozwala mu na łożenie wyższych alimentów, gdyż swoje dochody w całości przeznacza na swoje utrzymanie tj. wynajem mieszkania – 250 €, naukę języka niemieckiego – 200 €, leczenie – 23,50 €, oraz koszty własnego wyżywienia, ubioru, zakupu środków czystości, opłaty mediów, telefonu, koszty utrzymania samochodu i zakupu paliwa, w szczególności zużywanego na realizację kontaktów z małoletnimi powodami, a także na alimenty na dzieci łącznie 2400 zł miesięcznie, w tym na małoletniego K. i małoletnią N. łącznie 1200 zł miesięcznie oraz na dwójkę dzieci z poprzedniego związku pełnoletniego syna J., który studiuje na Politechnice (...) - 800 zł oraz pełnoletnią córkę W., uczennicę liceum w Z. - 400 zł.

Następnie dnia 23.07.2019 r. matka małoletnich powodów dokonała zmiany żądania pozwu, wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie po 1370 zł na rzecz małoletniego K. P. oraz w kwocie po 1270 zł na rzecz małoletniej N. P. (1) od dnia 1.10.2019r. wskazując, że zmiana ta wynika z uwzględnienia w rencie alimentacyjnej równowartość należnego jej zasiłku K., którego od dwóch lat jest pozbawiona z wyłącznej winy pozwanego, który nie dostarczając niezbędnych do przyznania tego świadczenia dokumentów działa na szkodę swoich małoletnich dzieci, pozbawiając ich każdego miesiąca środków finansowych w wysokości ok 180 € miesięcznie dla każdego z nich. Matka małoletnich podała, że nie jest w stanie samodzielnie dopełnić wszelkich formalności w celu uzyskania tego świadczenia, a z uwagi na to, że nie może też cofnąć wniosku o koordynację świadczeń, złożonego do Urzędu Gminy W., nie otrzymuje świadczenia wychowawczego 500+ na małoletnich i żeby zabezpieczyć potrzeby dzieci, zmuszona jest podejmować kilka prac na raz.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów wniosła także o zasądzenie od pozwanego kwoty 35760 zł na rzecz małoletnich powodów tytułem utraconych z wyłącznej winy pozwanego świadczeń K. za okres 35 miesięcy, które

jako roszczenie cywilne o zapłatę odszkodowania zostało wyłączone i przekazane w celu rozpoznania do I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w Wągrowcu zarządzeniem z dnia 25.07.2019 r.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni K. P. ur. (...) i N. P. (1) ur. (...) są dziećmi A. G. i K. P. pochodzącymi z ich związku faktycznego. Dotychczasowa renta alimentacyjna od pozwanego na rzecz córki N. w kwocie po 570 zł miesięcznie oraz na rzecz syna K. w wysokości po 630 zł miesięcznie, zasądzona została wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 16.03.2018 r. wydanym w sprawie sygn. III RC 236/16. Apelację pozwanego pod tego wyroku oddalono wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu II Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 9.10.2018 r. wydanym w sprawie sygn. akt II Ca 665/18.

W tamtym czasie małoletnia N. uczęszcza do zerówki, a małoletni K. do szkoły podstawowej, do których dojeżdżali autobusem lub rowerem. Dzieci zamieszkiwały wraz z A. G. w domu jej matki w K., a udział każdego z powodów w kosztach utrzymania lokalu wynosił 130 zł miesięcznie. Na zaspokojenie pozostałych usprawiedliwionych potrzeb małoletniego K. niezbędna była kwota około 916 zł, w tym: wyżywienie – 350 zł (również obiady w szkole), wyprawka szkolna – 33 zł, rozrywka i zajęcia dodatkowe (pływanie, skoki do wody, nauka j. angielskiego, gra na perkusji w Ognisku, taniec) – 200 zł, leki i leczenie (wizyty u stomatologa i lekarza sportowego) – 50 zł, środki higieny i czystości – 50 zł, dojazd na zajęcia dodatkowe – 50 zł, zakup odzieży i obuwia – 100 zł. W przypadku małoletniej N. koszty te kształtowały się podobnie z tą tylko różnicą, że korzystała ona z zajęć dodatkowych w firmie nauki j. angielskiego, gry na skrzypcach, nauki i pływania, zaś na zajęcia taneczne uczęszcza nieodpłatnie do (...) i w związku z tym wydatki na zajęcia dodatkowe dla N. wynosiły 100 zł, a ogólne koszty zaspokojenia jej usprawiedliwionych potrzeb wynosi około 816 zł miesięcznie. Matka małoletnich powodów, posiadająca wykształcenie wyższe pedagogiczne, tytuł mgr inż. hodowli i biologii zwierząt, dyplomy specjalisty BHP, dietetyka a także uprawnienia instruktora w kilku dziedzinach sportowych m.in. pływania, ukończyła filologię angielską i była w trakcie studiów uzupełniających II stopnia, pracowała jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr (...) w W. w wymiarze 18 godzin tygodniowo i w Szkole Podstawowej w P. Ż. w wymiarze 7 godzin tygodniowo, a nadto osiągała dodatkowe dochody świadcząc usługi jako trener pływania w Aquaparku w W., prowadząc szkolenia BHP oraz pobierała świadczenie 500+ na jedno dziecko. Natomiast pozwany posiadający wykształcenie średnie ogólne, uprawnienia na wózki widłowe i obsług koparki jednoznaczyniowej klasy III oraz doświadczenie w pracy jako kurier i prowadzeniu własnej działalności gospodarczej, pracował na terenie Niemiec jako pracownik produkcji, a jego wynagrodzenie oscylowało w granicach kwoty 1270 € netto miesięcznie. Na zaspokojenie własnych usprawiedliwionych przeznaczał każdego miesiąca kwotę około 2340 zł, w tym; wyżywienie – 500 zł, odzież i obuwie – 100 zł, środki higieny i czystości – 50 zł, telefon i Internet – 150 zł, leki – 30 zł, najem pokoju w Z. – 500 zł, wywóz odpadów komunalnych – 30 zł, dojazdy do pracy – 700 zł, realizowanie kontaktów z małoletnimi (dojazd, nocleg, wyżywienie i wydatki na dzieci) – 560 zł co dwa miesiące, czyli 280 zł miesięcznie. Nadto pozwany obciążony był obowiązkiem alimentacyjnym na dwoje dzieci z poprzedniego związku (...) w wysokości 800 zł miesięcznie i W. P. w wysokości 400 zł miesięcznie.

W październiku 2018 r. A. G. wyprowadziła się wraz z małoletnimi powodami z domu swojej matki i wynajęła lokal mieszkalny w budynku stanowiącym własność J. N., położonym w W. przy ul. (...). Początkowo zajmowali oni tam 2 pomieszczenia o łącznej pow. 21,8 m², a czynsz najmu wynosił 500 zł miesięcznie, natomiast dnia 01.03.2019 r. matka małoletnich wynajęła od właściciela budynku dodatkowe pomieszczenie i obecnie łączny czynsz najmu jaki opłaca z tego tytułu wynosi 800 zł miesięcznie. W chwili najęcia wszystkich tych pomieszczeń wymagały one przeprowadzenia remontu, koszty którego wstępnie poniosła matka małoletnich, a następnie uzgodniła z właścicielem lokalu, że wydatek ten będzie potrącała z czynszu, przy czym pełne rozliczenie kosztów remontu nastąpiło dnia 31.08.2019 r. Poza czynszem najmu A. G. ponosi opłaty z tytułu eksploatacji mieszkania w łącznej kwocie 200 zł miesięcznie. Udział każdego z małoletnich powodów w kosztach utrzymania mieszkania wynosi około 330 zł miesięcznie.

Obecnie obydwoje dzieci uczęszczają już do szkoły podstawowej, przy czym małoletnia N., która rozpoczęła edukację szkolną we wrześniu 2018 r. jest aktualnie uczennicą klasy II, zaś małoletni K. uczęszcza do klasy V. Podręczniki do nauki dzieci otrzymały bezpłatnie ze szkoły, a na zakup podstawowej wyprawki A. G. uzyskała jednorazowe dofinansowanie z programu (...) w kwocie po 300 zł na każde z małoletnich. Koszty uzupełnienia przyborów szkolnych

w ciągu roku, opłaty składek i innych należności, a także wycieczek klasowych wynoszą zaś średnio po 50 zł miesięcznie dla każdego z dzieci.

K. i N. uczęszczają też do Państwowej Szkoły (...) w W., gdzie małeletni K. uczy się gry na trąbce, a N. na akordeonie. Szkoła ta jest nieodpłatna, poza składką na radę rodziców wysokości po 10 zł miesięcznie, a nadto oferuje możliwość wynajęcia instrumentu muzycznego za kwotę 15 zł miesięcznie. Dotychczas A. G. wynajmowała instrumenty dla obydwójga dzieci, natomiast w październiku 2019 r. zakupiła synowi jego własną trąbkę. Matka małeletnich musiała nadto ponieść jednorazowy koszt zakupu podręczników dla dzieci. Dzieci należą do Miejskiego Klubu (...), w ramach którego uczęszczają na treningi pływackie oraz biorą udział w zawodach. Miesięczny wydatek z tego tytułu wynosi średnio 170 zł za obydwójga małeletnich.

Obecnie małeletnia N. nie wymaga specjalistycznego leczenia i nie choruje przewlekle, natomiast małeletni K. korzysta z terapii psychologicznej, a wizyty u specjalisty odbywa w ramach NFZ. Chłopiec przyjmuje także na stałe leki przepisane przez lekarza psychiatrę. O. dzieci dwa razy do roku odbywają wizyty u lekarza stomatologa oraz u lekarza sportowego. Średni koszt leczenia, badań i leków małeletniego K. wynosi około 130 zł, a małeletniej N. około 30 zł miesięcznie.

Pełny koszt całkowitego wyżywienia każdego z małeletnich wynosi 500 zł miesięcznie. Na zakup środków higieny i czystości dla każdego z małeletnich niezbędna jest kwota 50 zł miesięcznie, natomiast koszt zaopatrzenia każdego z nich w odzież i obuwie wynosi po 150 zł miesięcznie.

W sezonie letnim 2018r. matka małeletnich zabrała ich na krótki wyjazd do Ł. i poniosła z tego tytułu koszt w wysokości 500 zł, natomiast w bieżącym roku wyjechali oni wspólnie do U., na co A. G. przeznaczyła kwotę 700 zł. Nadto w bieżącym roku przedstawicielka ustawowa zakupiła dla dzieci keyboard oraz nowy dodatkowy rower dla małeletniego K..

A. G. zatrudniona jest na podstawie umowy o pracę jako nauczyciel języka angielskiego w Zespole Szkół nr (...) w W. i otrzymuje z tego tytułu uśrednione wynagrodzenie, które po podwyżce, jaka miała miejsce we wrześniu 2019 r., wynosi ponad 2800 zł netto miesięcznie. W roku szkolnym 2018/2019 pracowała ona także jako nauczyciel na umowę na zastępstwo w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Ł., jednak umowa ta obowiązywała do września 2019 r. z uwagi na powrót nauczyciela, którego zastępowała. Matka małeletnich wykonuje także pracę na podstawie umowy zlecenia w (...) Sp. z o.o. za wynagrodzeniem w wysokości 36 zł brutto za godzinę, a nadto świadczyła usługi na podstawie umowy o dzieło jako specjalista BHP oraz jako tłumacz języka angielskiego oraz udziela korepetycji z języka angielskiego pobierając wynagrodzenie w kwocie 40 zł za godzinę.

K. P. pracuje na terenie Niemiec w firmie (...) w S., przy czym do sierpnia 2018 r. pracę tę wykonywał za pośrednictwem agencji, obecnie zaś zatrudniony jest bezpośrednio przez firmę (...), w związku z czym jego wynagrodzenie wzrosło i wynosi średnio około 1.400 € netto miesięcznie. Nadto od października 2018 r. ojciec małeletnich zamieszkuje w G. w Niemczech, gdzie wynajmuje mieszkanie za kwotę 250 € miesięcznie, zaś opłata ta obejmuje koszty eksploatacji lokalu, poza kosztami zużycia prądu – 30 € miesięcznie oraz abonamentem za TV – 17,50 € miesięcznie i Internet – 20 € miesięcznie. Pozwany codziennie dojeżdża do pracy około 60 km, ponosząc z tego tytułu wydatek rzędu około 300 € miesięcznie.

Na mocy ugody zawartej pomiędzy A. G. i K. P. przed Sądem Rejonowym w Wągrowcu w dniu 12.06.2019 r. w sprawie sygn. III Nsm 179/19 uregulowany został sposób kontaktów K. P. z jego małeletnimi dziećmi N. i K. rodz. P. w ten sposób, że będzie on miał prawo i obowiązek zabierać małeletnie dzieci poza miejsce zamieszkania wnioskodawczyni A. G. w co szósty weekend rozpoczynając od weekendu 21- 23 czerwca 2019r. od piątku godziny 18.00 do niedzieli godziny 20.00 oraz w część świąt i wakacji letnich.

Skoro w co szóstym tygodniu pozwany realizuje kontakty z małeletnimi powodami, to w przeliczeniu na jeden miesiąc średni miesięczny wydatek z tego tytułu wynosi 120 €.

Pozwany posiada także obowiązek alimentacyjny względem córki W. P. w kwocie 400 zł miesięcznie.

Dnia 11.07.2019 r. J. P. ur. (...) zdał egzamin dyplomowy i ukończył studia (...) stopnia na Wydziale Mechanicznym Politechniki (...) (k 297 akt), wobec czego obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec J. P. w kwocie 800 zł miesięcznie wygasł z końcem roku akademickiego 2018/2019.

W okresie ostatnich sześciu miesięcy Powiatowy Urząd Pracy

- w C. dysponował ofertami pracy dla osób z zawodem kierowca kat. B oraz dla osób bez zawodu z proponowanym wynagrodzeniem na poziomie minimalnego wynagrodzenia krajowego,;

- w L. dysponował ofertami pracy dla osób z zawodem kurier z wynagrodzeniem do 3900 zł brutto, kierowca kat. B - do 3500 zł brutto, operator wózka widłowego – do 3300 zł brutto, operator koparki jednonaczyniowej – do 4200 zł brutto oraz dla osób bez zawodu – do 2760 zł brutto,

- w Z. dysponował ofertami pracy dla osób z zawodem kierowca kat. B z wynagrodzeniem do 3100 zł brutto, operator wózka widłowego – do 2800 zł brutto, operator koparki jednonaczyniowej – do 3500 zł brutto oraz dla osób bez zawodu – do 3500 zł brutto,

- w L. dysponował ofertami pracy dla osób z zawodem kierowca kat. B z wynagrodzeniem do 2500 zł brutto, operator wózka widłowego – do 2500 zł brutto, oraz dla osób bez zawodu – do 3500 zł brutto,

- w W. dysponował ofertami pracy dla osób z zawodem nauczyciel języka angielskiego z wynagrodzeniem do 2538 zł brutto, kierowca kat. B - 2250 zł brutto oraz dla osób bez zawodu – do 3000 zł brutto,

- w O. dysponował ofertami pracy dla osób z zawodem kierowca kat. B z wynagrodzeniem do 3500 zł brutto oraz dla osób bez zawodu – do 3500 zł brutto,

- w P. dysponował ofertami pracy dla osób z zawodem nauczyciel języka angielskiego z wynagrodzeniem do 3500 zł brutto lub do 55 zł brutto za godzinę, instruktor pływania – do 4500 zł brutto, kierowca kat. B - do 3000 zł brutto oraz dla osób bez zawodu – do 4200 zł brutto,

- w B. dysponował ofertami pracy dla osób z zawodem kierowca kat. B z wynagrodzeniem do 2400 zł brutto, operator wózka widłowego – do 14,70 zł brutto za godzinę, oraz dla osób bez zawodu – do 3000 zł brutto.

W zeznaniu podatkowym za 2018 r. A. G. wykazała roczny dochód w wysokości 55209,57 zł.

W zeznaniu podatkowym za rok (...) K. P. wykazała roczny dochód w wysokości 48193,43 zł.

Od dnia 01.01.2017 r. minimalna krajowa stawka godzinowa za pracę na terenie Niemiec wynosi 8,84 € brutto, natomiast od dnia 01.01.2019 r. stawka ta wynosi 9,19 € brutto.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów A. G.: nagranie koperta k. 56 akt i koperta k. 345 akt; zeznania pozwanego K. P. k. nagranie koperta k. 345 akt oraz dokumenty w postaci: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy SR w Wągrowcu sygn. III Nsm 179/19 i III RC 236/16 oraz kopie orzeczeń w nich zapadłe k. 35, 36; zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków A. G. k. 37-38, 208, 260-263, 281, 334; dokumentację dotyczącą wysokości wynagrodzenia K. P. k. 43-45, 268-279; potwierdzenia przelewów, zapłaty, rachunki i faktury przedstawione przez stronę pozwaną k. 46-49; kopię wyroku SR w Zgorzelcu w sprawie sygn. III RC 403/17 k. 50; zaświadczenia ze szkół k. 51-52, 297; umów najmu lokalu mieszkalnego z załącznikami k. 88-95; kopia dokumentacji dot. dochodzenia świadczenia K. k. 96-122, 316, 337-338; potwierdzenia przelewów, potwierdzeń zapłaty, kopia rachunków, faktur umów i dowodów zakupu przedstawione przez stronę powodową k. 87, 123-171, 194-203, 204, 205-206, 319-330; wydruki wiadomości k. 172-193; informacje z PUP w C. k. 213, L. k. 220-225, 251-256, Z. k. 228-238, L. k. 240, W. k. 242, O. k. 245-247, P. k. 249, B. k. 286-295;

informacje z US w W. k. 215-216, w J. k. 302; informacje z (...) w P. k. 226; informacje o ocenach k. 315; kopia polisy OC k. 317-318; kopia umowy zlecenia A. G. k. 331-333; zawiadomienie z UG w W. k. 335-336.

Co do zasady Sąd dał wiarę w znaczącej części zeznaniom A. G. na temat ponoszonych przez nią kosztów utrzymania małoletnich powodów. Były one bowiem jasne i logiczne, a nadto poparte zostały stosownymi dokumentami. W tym miejscu wskazać jedynie należy, że w opinii Sądu nie wszystkie ze wskazanych przez A. G. kosztów utrzymania małoletnich zasługują na uwzględnienie przy ustalaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego, a przynajmniej nie w kwotach, które podała matka małoletnich. Sąd nie dał jednak wiary twierdzeniom przedstawicielki ustawowej co do ponoszenia przez nią wydatku tytułem opłaty nauki małoletniego K. i N. gry na perkusji w wysokości 300 zł miesięcznie. Okoliczność ta została bowiem zakwestionowana przez stronę pozwaną, zaś A. G. nie przedstawiła na jej potwierdzenie żadnych dowodów. Odnośnie twierdzeń matki małoletnich co do innych kosztów utrzymania kolejne uwagi zostaną poczynione jeszcze w dalszej części uzasadnienia.

Również zeznania K. P. nie wzbudziły wątpliwości Sądu, który dał im wiarę w przeważającej części, były one bowiem jasne i logiczne, a nadto nie zostały zakwestionowane przez stronę przeciwną. Niemniej za nieudowodnione Sąd uznał twierdzenia pozwanego co do faktu pozostawiania przez A. G. w związku z J. N. i prowadzenia przez nich wspólnego gospodarstwa domowego, bowiem na poparcie tych okoliczności nie przedstawił on żadnych dowodów, zaś strona przeciwna zaprzeczyła jakoby sytuacja taka miała miejsce.

Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów, przy uwzględnieniu wyżej opisanych uwag, nie wzbudziła wątpliwości Sądu, wobec czego uznano dokumenty z wartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą roszczenia małoletnich powodów był art. 138 krio, zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 krio należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego.

Obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 krio, w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 krio przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z

16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 kc.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd miał na uwadze, że od czasu poprzedniego określenia wysokości renty alimentacyjnej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 16.03.2018 r. wydanym w sprawie sygn. akt III RC 236/16 upłynęło ponad 1 roku i 7 miesięcy, a od tamtego czasu zmiana uległa wysokość kosztów utrzymania małoletnich pozwanych. Jak bowiem ustalono w toku niniejszego postępowania we wrześniu 2018 r. małoletnia N. P. (1) rozpoczęła edukację szkolną, a w październiku 2018 r. A. P. wraz z małoletnimi powodami opuściła dom swoje matki w K. i zamieszkała z dziećmi w wynajmowanym mieszkaniu w W., co wpłynęło na wzrost udziału małoletnich w kosztach utrzymania zajmowanego przez nich lokalu mieszkalnego. W minionym okresie również w sytuacji pozwanego zaszły zmiany. W sierpniu 2018 r. K. P. został bowiem zatrudniony bezpośrednio o niemieckiego pracodawcy w firmie (...), przez co wzrosła wysokość jego dochodów, zaś w październiku 2018 r. przeprowadził się do G. i zamieszkał w wynajmowanym mieszkaniu. Nadto jak ustalono w toku niniejszego postępowania, dnia 11.07.2019 r. pełnoletni syn pozwanego J. P. ukończył studia (...) stopnia i uzyskał tytuł magistra, zdobywając tym samym możliwości samodzielnego utrzymania się i w związku z tym obowiązek alimentacyjny K. P. względem tego dziecka wygasł.

W tym miejscu wskazać należy, że w opinii Sądu obowiązek ten wygasł z końcem roku akademickiego 2018/2019 tj. 30.09.2019 r. Choć bowiem J. P. już w lipcu 2019 r. uzyskał tytuł magistra Wydziału Mechanicznego Politechniki (...), to niewątpliwie musiał on poświęcić pewien czas na poszukanie zatrudnienia, przy czym w opinii Sądu okres prawie 3 miesięcy winien być w tym celu wystarczający.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że nastąpiła zmiana okoliczności w rozumieniu art. 138 krio uzasadniająca ponowne ustalenie wysokości renty alimentacyjnej należnej małoletnim powodom.

Ustalając koszty utrzymania małoletnich powodów, Sąd wziął pod uwagę argumenty podniesione przez matkę małoletnich w toku przesłuchania informacyjnego, przeprowadzonego w trakcie rozprawy z dnia 10.07.2019 r., jak również zeznania A. G. złożone w toku rozprawy z dnia 18.10.2019 r. oraz dowody w postaci dokumentów zebranych w toku całego postępowania, przy czym wysokość poszczególnych wydatków podanych przez stronę powodową, zweryfikowana została w oparciu o doświadczenie życiowe oraz wiedzę na temat przeciętnej wysokości kosztów utrzymania małoletnich dzieci w wieku powodów, posiadaną przez Sąd w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych (art. 228 § 2 kpc). W efekcie Sąd uznał, że na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego K. P. niezbędna jest kwota 1370 zł miesięcznie, a małoletniej N. P. (1) - 1270 zł miesięcznie. Na kwoty te składają się zaś udział każdego z małoletnich powodów w kosztach użytkowania mieszkania w wysokości 330 zł miesięcznie. Z zeznań A. G. oraz dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika bowiem, że łączny czynsz najmu zajmowanych przez nich pomieszczeń to kwota 800 zł, a tytułem pozostałych opłat, w tym zużycia mediów matka małoletnich przekazuje właścicielowi lokalu kwotę 200 zł miesięcznie, przy czym obecnie czynsz już nie jest zaliczany na poczet rozliczenia wydatków na remont mieszkania jak było to w poprzednim okresie. Wyżywienie każdego z małoletnich powodów Sąd ustalił na kwotę 500 zł miesięcznie, gdyż kwota ta wskazana została w treści pozwu i nie została w żaden sposób zakwestionowana przez stronę przeciwną. Wydatek na zakup odzieży i obuwia dla każdego z małoletnich Sąd oszacował na kwotę po 150 zł miesięcznie, bowiem znajdują się oni obecnie w okresie intensywnego rozwoju fizycznego. Mając na uwadze, że w toku niniejszego postępowania strona powodowa nie podniosła by którykolwiek z małoletnich miał szczególne wymagania w zakresie stosowanych środków higieny i czystości, w oparciu o wiedzę na temat przeciętnej wysokości tych wydatków ponoszonych w przypadku dzieci w wieku małoletnich powodów, posiadaną przez Sąd w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych, wydatek ten oszacowano na kwotę po 50 zł miesięcznie dla każdego z dzieci. Biorąc zaś pod uwagę przedłożone przez stronę powodową dowody w postaci potwierdzeń przelewów oraz uwzględnivszy fakt, że choć na zakup podstawowej wyprawki matka małoletnich uzyskała dofinansowanie z państwa, a podręczniki do nauki szkolnej dzieci otrzymują

bezpłatnie ze szkoły, to w ciągu roku konieczne jest doposażenia dziecka w pomoce i przybory szkolne, a nadto uiszczanie takich wydatków jak składki czy komitet oraz opłacanie wycieczek szkolnych, Sąd ustalił, że wydatki szkolne każdego z małoletnich oscylują w granicach kwoty 50 zł miesięcznie. Nadto w oparciu o zgromadzony materiał dowody, wydatki na rozrywkę i wakacje dzieci Sąd oszacował na kwotę po 50 zł miesięcznie dla każdego z nich.

Ostatnim wydatkiem jaki uwzględniono w usprawiedliwionych kosztach utrzymania małoletnich powodów jest kwota 110 zł miesięcznie na opłacenie zajęć dodatkowych dzieci tj. nauki gry każdego z nich na jednym instrumencie muzycznym oraz członkostwa w klubie pływackim. Choć bowiem matka małoletnich podniosła, że ponosi także koszty nauki dzieci gry na perkusji w wysokości 300 zł miesięcznie, to jednak w żaden sposób okoliczności tej nie udowodniła, została ona zaś zakwestionowana przez stronę przeciwną. Niemniej nawet gdyby A. G. wykazała, że faktycznie ponosi taki koszt, to i tak nie zostałby on zaliczony do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletnich powodów. W opinii Sądu jest to bowiem wydatek wykraczający poza tę kategorię, a tym samym nie zasługujący na uwzględnienie w obowiązku alimentacyjnym na rzecz małoletnich. Dla Sadu oczywiste jest, że dla dobra małoletnich i dla stymulowania ich prawidłowego rozwoju wskazane jest umożliwienie im realizowania pasji i rozwijania zainteresowań, jednak zdaniem Sądu w tym celu wystarczające jest uczęszczanie przez dzieci do Państwowej Szkoły (...), w ramach której każde z nich uczy się gry na instrumencie tj. K. na trąbce, a N. na akordeonie oraz na zajęcia pływackie, które dodatkowo zapewniają małoletnim odpowiednią ilość ruchu fizycznego. Ewentualne koszty korzystania przez małoletnich z jakichkolwiek innych zajęć dodatkowych należy zaś uznać za zbytkowne i nie zasługujące na miano wydatków na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb dzieci. Jeżeli matka małoletnich ma taką wolę i posiada wystarczające środki finansowe na ten cel, to nic nie stoi na przeszkodzie by zapewniała małoletnim powodom również inne atrakcje. Nie ma jednak podstaw do tego by kosztami ich realizacji obciążyć także pozwanego. Na koniec wskazać tylko należy, że na kwotę 110 zł składa się opłata członkowska w klubie pływackim, która zgodnie z zeznaniami matki małoletnich wynosi 170 zł miesięcznie za obydwóch małoletnich tj. po 85 zł za każdego z nich oraz koszt wypożyczenia instrumentu muzycznego w wysokości po 15 zł miesięcznie. Choć bowiem A. G. podniosła, że ostatnio poniosła koszt zakupu dla K. trąbki, to w toku niniejszego postępowania ustalono, że szkoła muzyczna do której uczęszczają małoletni posiada w swojej ofercie usługę wypożyczania instrumentu za kwotę 15 zł miesięcznie i dotychczas obydwójce oni korzystali z niej bez żadnych przeszkód. Nie było zatem potrzeby zakupywania dla małoletniego K. jego własnej trąbki i ponoszenia z tego tytułu dodatkowych kosztów.

Wskazać także należy, że niektóre z wydatków wskazanych przez A. G. nie zasługiwały w ogóle na uwzględnieniu przy ustalaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego jako nie mieszczące się w granicach kosztów niezbędnych, w tym koszt zakupu drugiego dodatkowego roweru oraz keyboard, które w opinii Sądu są wydatkami incydentalnymi, czyli ponoszonymi jednorazowo na zakup konkretnych dóbr. W postanowieniu z 29 maja 2013 r. (VI ACz 1120/13, niepubl.) Sąd Apelacyjny w Warszawie stwierdził zaś, że pojedyncze wydatki nie podlegają zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego, ten dotyczy bowiem jedynie cyklicznie ponoszonych wydatków, a nie wydatków jednorazowych.

Jest bezsporne, że małoletni powodowie nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, a co za tym idzie rodzice są zobowiązani do ich alimentowania zgodnie z art. 133 § 1 krio. Obowiązek ten obciąża rodziców małoletnich w stopniu uzależnionym od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców (art. 135 § 1 krio oraz art. 129 § 2 krio).

Jak była już mowa o tym wyżej, pełne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej N. P. (2) wynoszą obecnie około 1270 zł miesięcznie, zaś małoletniego K. P. około 1370 zł miesięcznie.

W toku niniejszego postępowania ustalono, że głównym źródłem dochodów A. G. jest jej wynagrodzenie za pracę na stanowisku nauczyciela języka angielskiego w Zespole Szkół Nr (...) w W.. Nadto jednak matka małoletnich uzyskuje dodatkowy dochód z tytułu pracy na umowę zlecenie w Aquapark W. jako instruktor pływania, udziela korepetycji z języka angielskiego, a nadto wpadkowo świadczy usługi jako specjalista od BHP oraz tłumacz języka angielskiego. Co prawda w minionym roku szkolnym, możliwość uzyskiwania przez nią dodatkowych dochodów była ograniczona z uwagi na wykonywanie przez nią również pracy na stanowisku nauczyciela na umowę o zastępstwo w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Ł., jednak z początkiem września umowa ta wygasła i matka małoletnich może poświęcić więcej

czasu na podejmowanie innych zajęć zarobkowych i pełne wykorzystanie posiadanych możliwości zarobkowych, które łącznie ze wszystkich źródeł oscylują w granicach kwoty 4500 zł netto miesięcznie.

Jest oczywiste, że pozwany, będąc świadomy ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dziecka powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łżenia na zaspokojenie potrzeb dziecka jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzeczniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

W toku prowadzonego postępowania ustalono, że od sierpnia 2018 r. K. P. zatrudniony jest bezpośrednio w firmie (...), a tym samym wzrosły jego możliwości zarobkowe. Jak wynika bowiem z dokumentów dotyczących aktualnie osiągniętych przez pozwanego zarobków, przedłożonych do akt sprawy jego wynagrodzenie jest zmienne i waha się w granicach od 1200 € netto miesięcznie do 1700€ netto miesięcznie, średnio wynosi jednak około 1400 € netto miesięcznie. W związku z tym Sąd uznał, że możliwości zarobkowe pozwanego w rozumieniu art. 135 § 2 krio równe są wysokości średniemu wynagrodzeniu za pracę K. P. tj. 1400 € netto miesięcznie, a zatem około 6000 zł (według średniego kursu NBP na dzień 17.10.2019 r. tj. 1 € = 4,2849 zł). W okresie od czasu poprzedniego ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego K. P. względem małoletnich powodów wynagrodzenie to wzrosło zatem średnio o 100 € miesięcznie.

Z kwoty tej pozwany ponosi koszty najmu i użytkowania lokalu mieszkalne w kwocie łącznej około 317 € miesięcznie, wydatki na dojazdy do pracy w wysokości około 300 € miesięcznie oraz koszty realizowania kontaktów z małoletnimi powodami w wysokości 120 € średnio w przeliczeniu na miesiąc. Ustalając te wydatki Sąd w całości kierował się zeznaniami pozwanego, złożonymi w toku rozprawy z dnia 18.10.2019 r., przy czym ustalając koszty realizacji kontaktów małoletnimi dziećmi stron, Sąd miał na uwadze, że w myśl ugody zawartej w sprawie o sygn. III Nsm 179/19 odbywają się one co 6 tygodni, a zatem wydatek z tego tytułu należało uśrednić.

Po uiszczeniu tych wydatków pozwanemu pozostaje do dyspozycji 663 € netto miesięcznie. Z kwoty tej winien on zgodnie z zasadą równej stopy życiowej zaspokoić musi swoje pozostałe podstawowe potrzeby tj. wyżywienie, ubiór, leczenie i zakup środków higieny i czystości. Nadto pozwany winien także wywiązywać się z posiadanych obowiązków alimentacyjnych.

Na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu wydanego dnia 12.12.2017r. w sprawie III RC 403/17 na pozwany ciąży obowiązek alimentacyjny względem pełnoletnich dzieci z poprzedniego związku córki W. P. w kwocie po 400 zł i na rzecz pełnoletniego syna J. P. w kwocie po 800 zł. Jak już jednak wskazano we wcześniejszej części tego uzasadnienia, Sąd w usprawiedliwionych kosztach utrzymania pozwanego uwzględnił wyłącznie alimenty na córkę W., gdyż wobec ukończenia w dniu 11.07.2019 r. studiów i zdobycia tytułu magistra J. P. uzyskał możliwości samodzielnego utrzymania się, a zatem obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec tego dziecka wygasł z końcem roku akademickiego 2018/2019 r. Jest istotna zmiana w sytuacji pozwanego, która nastąpiła od dnia 1.10.2019r. i uzasadniała z tą datą zmianę wysokości alimentów na rzecz małoletnich powodów.

Na marginesie wskazać należy, że Sąd nie uwzględnił tu kwestii ewentualnych zaległości w płaceniu przez pozwanego alimentów, bowiem ich wysokość ustalona została wyrokiem sądowym, a podyktowana była możliwościami zarobkowymi K. P.. Zatem ewentualne nie wywiązywanie się z tego obowiązku jest zawionie przez pozwanego i nie może stanowić argumentu przemawiającego za obniżeniem jego obowiązku alimentacyjnego.

Biorąc zatem pod uwagę, że możliwości zarobkowe pozwanego wynoszą 1400 € netto miesięcznie, czyli około 6000 zł miesięcznie, Sąd uznał za uzasadnione podwyższenie renty alimentacyjnej należnej od pozwanego na rzecz małoletnich powodów do kwoty 700 zł na rzecz małoletniej N. P. (1) i kwoty 750 zł na rzecz małoletniego K. P., łącznie 1450 zł miesięcznie, a to w miejsce renty alimentacyjnej zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia

16.03.2018 r. wydanym w sprawie sygn. III RC 236/16. Kwoty te stanowią zaś około 55 % całości usprawiedliwionych kosztów utrzymania każdego z małoletnich powodów.

W opinii Sądu po uiszczeniu tych kwota pozwany będzie dysponował wystarczającymi środkami na zaspokojenie swoich usprawiedliwionych potrzeb, wywiązanie się z obowiązku alimentacyjnego względem pełnoletniej córki W. P. oraz uczestniczenie wraz z matką małoletnich w pokrywaniu kosztów utrzymania N. i K. rodz. P..

Na marginesie wskazać tylko należy, że ustalając wysokość alimentów Sąd nie brał pod uwagę roszczenia matki małoletnich względem ich ojca o rekompensatę utraconych świadczeń K., gdyż kwestia ta nie leży w gestii sądu rodzinnego. Nadto zaś w myśl art. 135 § 3 krio świadczenia tego typu nie mają wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 785 z późn. zm.). Strona powodowa korzystała z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zgodnie z art. 100 k.p.c. wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań koszty procesu mogą zostać stosunkowo rozdzielone między stronami lub ulegają wzajemnemu zniesieniu. Pozwany przegrał sprawę w 17 % i w związku z tym należało obciążyć go obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wągrowcu częścią kosztów sądowych w wysokości 146,88 zł, a na podstawie art. 113 ust. 4 uksc odstąpiono od obciążenia małoletnich powodów pozostałymi kosztami sądowymi, natomiast pozasądowe koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie zniesiono na podstawie art. 100 kpc.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w pkt 1, zasądzającym alimenty, nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Rafał Agaciński